Cen 10.000 | Sobota 20 Października 1923 r. | Rok I

DZIENNIK BIAŁOSTOCKI

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: BIAŁYSTOK, Rynek Kościuszki № 1, telefon [illegible]

WSZELKIE PRAWA PRZEDRUKU I REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE—NADUŻYCIA ŚCIGANE BĘDĄ SĄDOWNIE

Krwawe pożary światowej rewolucji

Podpalacze moskiewscy szerzą panikę pożarową

Mobilizują, niepokoją pogranicze polskie i zezują ku czerwonym Niemcom

Wypadki w Niemczech, które rozłupały zrewoltowaną Rzeszę na dwie równe połowy, na czerwoną Saksonię i Turyngię i na białą Bawarię oraz pobliskie Prusy Wschodnie, poruszyły odroczywające od dłuższego czasu urzędowisko sowieckie. Władcy Kremla są podnieceni, wygłaszają groźne mowy,

powołują wojska na ćwiczenia,

urządzają przesunięcia tajemniczych oddziałów na pograniczu polsko-rumuńskiem i próbują wszelkich możliwych szantażów międzynarodowych.

Politycy bolszewiccy oświadczają tym razem, że nie chcą z nikim wojny, a pragną natomiast być przygotowani i zmobilizowani wobec możliwego każdej chwili wybuchu rewolucji światowej.

Przewrót zasadniczy w Niemczech nastąpi zdaniem ich lada chwila i armja sowietów musi poprzeć dążności czerwonych braci germańskich znad Odry i Łaby. Przedewszystkiem chcą oni dostarczyć komunizującym Prusakom

zboża i innych artykułów pierwszej potrzeby

kosztem głodujących mużyków.

Nastrój na wschodniej granicy Polski ilustruje najlepiej mowa Trockiego, który ten dygnitarz czerwony wygłosił przed paru dniami w moskiewskim „klubie" komunistycznym. Powiedział on między innemi:

„Powolnymi, ale pewnymi krokami zdążamy na spotkanie wielkiej europejskiej rewolucji. Stoimy już obecnie na progu

rewolucji całego świata

i dlatego musimy puścić w niepamięć wszelkie wewnętrzne nieporozumienia i spory".

Błazeńskie proroctwa carów sowieckich nie powinny nikogo niepokoić, zdwoić jednak muszą czujność Rzeczypospolitej na wschodzie i zachodzie, gdyż pod obiema ścianami naszych granic rozsiadły zbrodniarze podpalacze.

Konieczność rządu w Polsce, opartego na zaufaniu mas ludu, najszerszych, staje się coraz bardziej oczywistą.

Zanim słonko wzejdzie, rosa oczy... przepraszam... Zanim zaczniemy korzystać z [illegible] rezerw zbożowych, żarłoczne mrówki już się niemi pożywią.

Podatek od kart do gry

A o biletach kolejowych zapomniano

Z uwagi na trudne położenie finansowe Czerwonego Krzyża władze rządowe zgodziły się na przeznaczenie podatku od kart do gry na rzecz Czerwonego Krzyża. Pozatem urzędy państwowe zalecać będą składanie przy wszelkich podaniach kierowanych do władz państwowych specjalnych opłat na rzecz Czerwonego Krzyża.

. . . . . .

Posłom, ministrom, urzędnikom nie wolno wtykać palców do machinacyj bankowych

Wspaniałe zarządzenie rządu hiszpańskiego, które prosi się o bezzwłoczne naśladownictwo w Polsce

PARYŻ, 19. 10. (AW.). Rząd hiszpański opublikował dekret, zabraniający urzędnikom i wogóle osobom pełniącym funkcje polityczne lub znajdującym się na służbie publicznej, zajmowania stanowisk członków zarządu lub rady nadzorczej przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych. Zakaz ten rozciąga się na ministrów, senatorów, posłów i wogóle tych, którzy zajmują stanowiska w administracji centralnej lub prowincjonalnej. Dekret nakazuje wspomnianym osobom zrzec się stanowisk w przemyśle i handlu.

Pogotowie dla ratowania pokoju w Europie

Masaryka namawiają w Paryżu do zgody z Polską

Depesza własnej radiostacji

PARYŻ, 19.10. — W mowie skierowanej do prezydenta Czecho-Słowacji Masaryka, wiceprezydent Loquel wskazał z naciskiem na konieczność jaknajściślejszego porozumienia między Francją, Polską, Belgją i Małą Ententą, a to w celu utrzymania pokoju w Europie.

Czarna reichswehra

Rewelacje czerwonego premjera Saksonji

WIEDEŃ, 19. 10. (PAT). — „Neues Wiener Journal" donosi z Berlina: W sejmie saskim wygłosił wczoraj prezydent ministrów Zeugner zapowiedziane rewelacje o t. zw. czarnej Reichswehrze. Zeugner oświadczył, że proces przeciwko partji ludowej wykazał, iż kanclerz dr. Cuno w lecie zeszłego roku utworzył t. zw. czarną Reichswehrę pod przewodnictwem Ludendorffa. W ostatnim czasie przyjmowano do Reichswehry tylko członków stronnictw radykalno-nacjonalistycznych.

Sensacyjne rewelacje saskiego premjera

DREZNO, 19.10. Saski prezydent ministrów Zeichner skorzystał z okazji posiedzenia sejmu saskiego, aby wykonać dawną, zapowiadaną groźbę, że odkryje on wszystkie tajne nici, jakie łączą reichswehrę z organizacjami nacjonalistycznemi.

Prawdziwe niebezpieczeństwo dla państwa ze strony organizacji nielegalnych wyszłoby na jaw, jeżeliby możliwość porozumienia się Rzeszy z Francją rozwiała się kompletnie.

Doktor Zeichner jest zdania, że organizacje nacjonalistyczne zwróciłyby się w tym wypadku nie przeciwko Francji, a przeciwko republice. Twierdzenie swoje opiera Zeichner na wiadomych mu umowach zawartych między reichswehrą a organizacjami nielegalnemi, umowy te przewidują wywołanie wojny domowej.

Urzędnicy wciąż, bezskutecznie kołaczą do Sejmu

Od warszawskiego korespondenta.

Centralny Komitet Pracowników Państwowych zwrócił się do Sejmu Rzeczypospolitej z rezolucją, w której między innemi zaznacza:

„C. K. P. P. uważa za swój obowiązek stwierdzić, że sytuacja ogólna wśród sfer pracowników państwowych w ciągu ostatniego tygodnia uległa ciężkiemu pogorszeniu. Dodatek 18-procentowy wraz z 40-procentową zaliczką od pensji ponad miarę niedostateczny nie może pokryć bieżących skoków drożyzny. Zapowiadana pomoc w materiałach, węglu, ziemniakach, okazała się jedynie obietnicą. W komisjach sejmowych zalegają niezałatwione wnioski nagłe w sprawie doraźnej pomocy dla pracowników państwowych i uchylenia represji.

„C. K. P. P. jako reprezentacja ogółu pracowników państwowych, uważa za swój obowiązek przedstawić klubom sejmowym grozę sytuacji. Imieniem rzesz pracujących dla Państwa, domagamy się od Sejmu Rzeczypospolitej powzięcia obywatelskich decyzyj, któreby umożliwiły byt warstwom pracującym. Oczekujemy od Sejmu Rzeczypospolitej natychmiastowych, koniecznych czynów.

Pamięć rycerza bez skazy żyje wśród nas

Uroczyste nabożeństwo w 110 rocznicę śmierci ks. Józefa Poniatowskiego

Od warszawskiego korespondenta.

Wczoraj o g. 10-ej rano odbyło się w kościele św. Krzyża uroczyste nabożeństwo w 110 rocznicę zgonu ks. Józefa Poniatowskiego, zainicjowane przez likwidujący się komitet wzniesienia pomnika ks. Józefa.

Nabożeństwo celebrował ks. kardynał Kakowski.

Pienia religijne wykonali artyści opery pp. Wermińska, Dobosz i Mossakowski.

Historyczny katafalk króla Jana III tonął w zieleni i powodzi światła. Obok ustawiono popiersie ks. Józefa Poniatowskiego, odlew z pomnika Thorwaldsena.

Komitet budowy pomnika złożył wieniec z żywego kwiecia.

Na katafalku leżała obnażona szabla i czako ułańskie 2 p. ułanów. Przy trumnie stała oficerska warta honorowa.

W nawie głównej zajęła miejsce 4-ta kompania 21 pp. W prezbiterjum zasiedli przedstawiciele władz: w imieniu p. prezydenta Rzeczypospolitej płk. Zaruski, marszałek Sejmu Rataj, posłowie i senatorowie, Rada miejska z prez. Balińskim, komendant policji Ludwikowski, podinsp. Czyniowski. Z generalicji przybyli: minister spraw wojskowych, gen. Szeptycki, gen. Osiński, Rybak, Suszyński, Pogorzelski, Płk. Kłaczkowski i t. d. Misję wojskową francuską reprezentowali: generalny kontroler, Chapuis, admirał Jollivet, pułk. Puio.

Tłumy publiczności zapełniły świątynię.

Rzesza musi płacić przemysłowcom za ich dostawy

PARYŻ, 19.10. Dzienniki z naciskiem podnoszą zgodność odpowiedzi Poincarégo i Gaspar'a na kroki przedsięwzięte w Paryżu i Brukseli przez posłów niemieckich.

Twierdzenie Rzeszy, iż nie może ona zapłacić przemysłowcom niemieckim za ich dostawy są nie do przyjęcia, tembardziej, że te wypłaty mogą być dokonywane w markach papierowych. Prasa drukarska, która tak szczodrze drukuje marki na wszystkie inne cele, może i na ten cel trochę popracować.

Niemcy poztaceją cła i podatki

Kiedyż to u nas będzie

Depesza własnej radiostacji

BERLIN, 19. 10. — Po 24-m października zostanie wprowadzona opłata podatków i ceł na podstawie wartości złota.

P. Seyda wymieniał informacje z państwami Ententy, ale nie brał za to wynagrodzenia

(Od warszawskiego korespondenta)

Na komisji spraw zagranicznych, która w ciągu dalszym obradowała wczoraj nad exposé ministra Seydy, poseł dr. Perl (PPS) domagał się ogłoszenia dokumentów dyplomatycznych (w osobnej księdze (amarantowej).

Pos. **Chomiński** (Wyzw.) domaga się wyjaśnień, jaką rolę minister Seyda spełniał podczas wojny wobec państw ententy w zakresie służby wywiadowczej.

Pos. **Czetwertyński** (Zl N.) zapewnia, że Rada Ligi, w szczególności pp. Branting i Cecil bardzo życzliwie przyjęli p. Skirmunta.

Pos. **Dąbski** (Jedn. Lud.) wnosi, aby minister przedstawił w Izbie plan polityki zagranicznej.

Minister Seyda zapewnia, że podczas wojny jako przedstawiciel Komitetu narodowego w Lozannie pozostawał z państwami ententy w kontakcie co do wymiany informacji. Za czynności te jednak nie pobierał od państw ententy żadnego wynagrodzenia. Wobec komentarzy, jakie wywołała odpowiedź dana prezesowi francuskiej Ligi obrony praw człowieka, prezes ministrów Poincaré za pośrednictwem posła Rzplitej w Paryżu hr. Zamoyskiego i posła Francji w Warszawie p. Panafieu'go, oświadczył, że odpowiedzi tej, będącej załatwieniem formalnem otrzymanego listu, nie należy przypisywać chęci mieszania się do spraw wewnętrznych Polski. Taka ingerencja nie była i nie będzie nigdy intencją rządu francuskiego względem sojuszniczego rządu polskiego.

Minister komunikuje dalej, że paryski organ francuskiej Ligi obrony praw człowieka „Les Cahiers des droits de l'homme" w numerze z 10 września b. r. zawiera raport złożony w sprawie numerus clausus przez polską Ligę obrony praw człowieka. Raport jest tendencyjny, domaga się ingerencji rządu francuskiego i interwencji Ligi narodów oraz podaje sposoby presji, jakich rząd francuski powinien w sprawie tej użyć względem rządu polskiego.

Minister broni w końcu szczegółów swej polityki zagranicznej, krytykowanych przez opozycję.

Przewodniczący wiceprezes Kozicki zawiadamia komisję przed zamknięciem posiedzenia, że minister Seyda zgodnie z wnioskiem posła Dąbskiego skłonny jest rozwinąć w pełnej Izbie wytyczne swej polityki zagranicznej.

*

Poseł Śmiarowski jako prezes polskiej Ligi obrony praw człowieka oświadcza, że nic mu nie wiadomo o istnieniu raportu wspomnianego w mowie ministra Seydy. Pos. Śmiarowski zwrócił się do ministerjum spraw zagranicznych o wyjaśnienie.

Polska Liga obrony praw człowieka jak nas informuje pos. Śmiarowski, zabiera głos w tej sprawie oddział Ligi we Francji.

GIEŁDA

(Telefonem z Warszawy).

Notowania oficjalne.

Dol. St. Zjednocz. 1135.000, 1125.000.
Franki francuskie 68.000.
Belgia 59.000.
Berlin 0,0001.
Londyn 4.990.000, 4.750.000, 5.145.000.
Nowy Jork 1100,000, 1,135,000
Paryż 70.000, 68,500.
Szwajcarja 205,000, 198,500.

Złoto.

Dolary 989.900, Franki 181.300 Funty angielskie 4.573.600, Korony 190.300, Marki niemieckie 223.800, Ruble 483.400, Gram czystego złota 624.620.

Srebro.

Dolary 442.900, Franki 76.800 Funty angielskie 96.200, Korony 76.800, Marki niemieckie 92.000 Ruble 331.300, Gram czystego srebra 18.410.

AKCJE.

B. Dyskontowy 1700, 1650, 1750.
B. Handlowy 800, 830, 812,5.
B. dla Han. i Przem. 260 (100), 300, 285.
B. Kredytowy 175, 180.
B. Małopolski. 300.
B. Przemysłowy 310.
B. Przem. we Lwowie 140, 130, 140.
B. Tow. Spółdz. 425.
B. Zjedn. Ziem Pol. 400, 380.
B. Zw. Sp. Zarob. 500, 11 em. 500.
B. Zw. Ziem. 80, 85.
Cerata 55, 60.
Sole Potasowe 1540, 1550.
Kiewski i Scholtze 800, 725, 750.
Puls 95, 115, 110.
Spiess 380, 390.
Wildt 150, 140, 142,5.
Chodorów 1200, 1240; 1230.
Czersk 420, 430, 3 em. 260, 225. 235.
Częstocice 9500, 9000, 9500 (10) 10000 (5), 11000, 10750.
Gosławice 550, 500.
Michałów 380, 340, 350.
Tow. Fabr. Cukru 2625. 2250.
Firley 240, 250.
Łazy 55, 60.
Drzew. Przem. i Handel 67,5, 69.
Warsz. Tow. Kop. Węgla 1875, 1850 (100), 2100, 1925, 2000 (50), 2250, 2025, 2100 (20, 25), 2300, 2175, 2240.
Cegielski 200, 227,5, 205.
Lilpop 185, 175, (100), 170, 195 185, (50), 205, 220.
Modrzejów 2000, 2300, 2100.
Norblin 380, 400, (100), 425, (50) 475, 490, 485.
Orthwein i Karasiński 130, 140, 125.
Ostrowieckie 1 — 5 em. 3300, 3150, 3200.
Parowozy 120, 135.
Pocisk 200, 195.
Rohn i Zieliński 265, 325, 300. 4 em. 220, 240.
Rudzki 875, 900, 875 (100), 925, 900 (50), 1000, 935, (20 i 25), 1150, 960, 1000.
Ćmielów 350, 375.
Haberbusch 1600, 1450, 1550.
Klucze 225, 230.
Maciewski 5000, 5500.
Polska Nafta 107,5, 100, 102,5.
Pol. Przem. Naftow. 325, 320, 350.
Starachowice 1000, 850.
Ursus 330, 340, 310.
Zieleniewski 4050, 4200.
Zawiercie 107000, 100000.
Żyrardów 110000, 100000, 102000.
Belnol 31, 30.
Borkowski 165, 185, 170.
Jabłkowscy 45, 49.
Polbal 40, 45.
Skóry i Garbniki 65, 35, 42.
Transport i Żegluga 31, 31,5, 30.
Nobel 325, 350.
Lenartowicz 30, 29.
Pustelnik 230, 250, 210.
Siła i Światło 220, 200, 210.
Spirytus 715, 700 (20, 25), 8[illegible] (10).
Tepege 1300.
„Konopie" 220, 285, 260.
Maszyny rolnicze 660.
Polski Lloyd 70, 75.

Każde łgarstwo dobre, gdy chodzi o usprawiedliwienie głupstwa

Tej zasady trzyma się widocznie p. poseł Kozłowski, broniąc barbarzyńskiego projektu skasowania min. zdrowia

(Od warszawskiego korespondenta).

Z okazji pierwszego czytania projektu zniesienia min. zdrowia, poseł Kozłowski oświadczył bez zająknienia, że wydatki administracji centralnej wynoszą około 19% budżetu tego ministerjum.

Tymczasem, jak wynika ze szczegółowego preliminarza działu I. do wydatków administracyjnych zaliczyć można jedynie: uposażenie, pomieszczenie, wydatki biurowe, koszty podróży, diety i środki lokomocji, wydawnictwa, inne wydatki i remont, gmachu, na co ogółem preliminowano 1,454,832,000 mk. czyli

tylko 2,5%

w stosunku do ogółu sumy wydatków.

Pozostałe pozycje przedstawiają t. zw. wydatki resortowe, nie pozostające w związku z kosztami administracji centralnej, a mianowicie: subwencje na cele szpitalne dotacja dla Polskiego Czerwonego Krzyża (n. b. subwencja ta „dziwnym zbiegiem okoliczności") obciąża budżet ministerjum zdrowia podczas gdy dochody loterji państwowej przeznaczono w odpowiedniej części na te subwencje są preliminowane w budżecie ministerjum skarbu), hygiena dziecka i matki, zapomogi dla towarzystw hygienicznych, walka z alkoholizmem, wydatki na cele uzdrowisk, udział w organizacjach międzynarodowych, dotacja dla państwowego funduszu mieszkaniowego, wyszkolenie personelu sanitarnego i narzędzia dla lekarzy powiatowych, wreszcie dotacja dla starostw krajowych w Poznaniu i Toruniu

Ale i ten stosunek wydatków (2,5%) jeszcze jest

za wysoko podany,

gdyż, jak to widać z wyjaśnień do preliminarza, wydatki personalne na r. 1923 zostały wyjątkowo zwiększone na opłatę poborów 48 urzędników i 3 funkcjonarjuszów niższych, w związku z przejęciem przez ministerjum zdrowia agend zarządu centralnego Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z endemiami.

Fe, panie Kozłowski! Komu, jak komu, ale posłowi całkiem nie wypada tak ordynarnie mijać się z prawdą.

Drugie czytanie ustawy o służbie wojskowej

(Od warszaskiego kokorespondenta).

Komisja wojskowa przyznała prawo skrócenia czasu służby wojskowej jedynym żywicielom rodziców: osieroconego rodzeństwa i właścicielom mniejszych gospodarstw rolnych.

W rozprawie nad terminami odroczenia służby wojskowej dla uczniów szkół publicznych i uczniów teologii, żydowscy członkowie komisji zażądali dla uczniów szkół rabińskich nawet nie koncesjonowanych przez państwo, takich samych ulg, jakich zażywają uczniowie teologji. Poseł dr. Zaluska (Z. L. N.) zapewnił, że rząd obecny potraktuje ten postulat niezawodnie przychylnie. W tym sensie artykuł wspomniany odesłano do podkomisji dla porozumienia z ministrem spraw wojskowych.

Inne artykuły projektu ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej przyjęto w czytaniu drugiem.

Dalsze obrady nad ustawą o ochronie lokatorów

Kiedy gospodarz ma prawo wymówić lokatorowi?

(Od warszawskiego korespondenta).

Komisja prawnicza rozpatrywała w dalszym ciągu artykuł 10-ty projektu ustawy o ochronie lokatorów, normujący ważne przyczyny wypowiedzenia umowy najmu przez właściciela domu. Za ważne takie przyczyny uznano przebudowę niemającą na oku pomieszczeń mieszkalnych, nabycie budynku przez skarb, lub zarząd samorządowy po 30 czerwca 1919 r., zamierzone przez właściciela użycie lokalu, wynajętego na sklep, pracownię, lub na mieszkanie dla siebie, swych dzieci lub rodziców.

W większości przytoczonych punktów komisja doszła do porozumienia, w punktach innych rozstrzygnie głosowanie, jakie się odbędzie na przyszłem posiedzeniu.

Bolszewicy podpalają Niemcy

RYGA, 19.10. — Do tutejszych dzienników donoszą z Moskwy, że mimo urzędowego zaprzeczenia rząd rosyjski energicznie dopomaga niemieckim komunistom. Tak według wiadomości z zupełnie wiarogodnego źródła w ubiegłym tygodniu berlińscy komuniści otrzymali z Belgji znaczną partję broni, za którą zapłacił rząd rosyjski.

Żyją--ale ciężko doświadczeni

W szpitalu mokotowskim nasz korespondent rozmawia z ofiarami tragedji w Cytadeli

Od warszawskiego korespondenta,

Sporo jeszcze rannych z Cytadeli znajduje schronienie w szpitalu Mokotowskim przy ul. Nowowiejskiej. Jest tam około 30 osób, z dnia na dzień ubywają lżej ranni.

Po zameldowaniu się u dowódcy szpitala pułkownika dra Rażulewskiego — prowadzą mnie na salę, wyłącznie zajętą przez ofiary wybuchu. Przeważnie młodzi żołnierze — jeden był w wartowni, a drugi pełnił wartę przy bramie Nr. 1

o trzydzieści kroków

od miejsca katastrofy. Rany na głowie podrapane twarze.

Uwagę moją zwraca inteligentna twarz młodego człowieka z gęsto obandażowaną głową, zasłoniętem okiem. Ładne, długie ręce spoczywają na kołdrze.

— Pracowałem w magazynie amunicyjnym. Oko mam wybite.

— Ale drugie pozostało panu.

— Nie — opalone od gazów—

nie widzę nic.

Strasznie smutny głos — straszny, bolesny wyraz młodych ust, które mówią te słowa. To p. Wyrwas.

Naprzeciwko niego spoczywa żołnierz Ludwik Jendrych. Pokaleczony w głowę i po twarzy — ma się już nieźle.

— A pani kapitanowa, to „zemdlała" — opowiada, śmiejąc się.

Był bowiem ordynansem u swego kapitana

Ojej mówi spać nie mogłem przez kilka dni, tak mnie głowa bolała. Wyrzuciło mnie do góry,

aż po powale

i potłukło. I panią kapitanową potłukło — i meble połamało. A dziś ma przyjść do mnie pan kapitan.

Jasne oczy i białe zęby aż śmieją się chłopakowi do życia. Ten naprawdę raduje się swem ocaleniem!

W pobliskiej sali leży kilkanaście kobiet — przeważnie pracownice szwalni zakładów mundurowych. Niektóre już siedzą na łóżkach i rozmawiają z rodzinami, które przybyły w odwiedziny.

Brunetka z obandażowaną głową i okiem siedzi sama, dziwnie ponura. Zbliżam się, zapytuję o to i owo. Mówi niechętnie

Nie nie pamiętam

uderzyło mnie w głowę.

Zemdlała pani?

Tak przyszłam do przytomności tutaj.

A oko?

Niewiadomo, co będzie...

To widocznie mnóstwo bledaczka, jakżeż szyć bez jednego oka?

W głębi sali leży

nieprzytomna staruszka.

pani Muccossini, matka sierżanta. Syn wysoki blondyn, z odznaką I Brygady Legionów na piersiach — pochylony nad nią, stara się wyrozumieć jakieś dziwnie odrywane, zlewające się na zdecydowanych wargach. Sierżant Muccossini w chwili wybuchu był nieobecny w Warszawie. Odwiózł,

zwłoki żony i dwoiga dzieci

leżały w kostnicy. Matka staruszka ma głowę pozaszywaną, obie ręce złamane. Z wmuczeniem na twarzy czuwa się do uciechy dziecko zgłodzona zapewne przeżyć. Na twarzy sierżanta Muccossiniego leży jakiś zastygły martwy ból. To jedna z największych tragedyj Cytadeli...

Jotka.

Nie wszyscy życzą sobie sejmowej komisji śledczej w sprawie katastrofy na kopalni Reden

Komisja przemysłowo - handlowa pod przewodnictwem posła Wierzbickiego (ZLN) rozpatrywała wnioski naglące, zgłoszone z powodu katastrofy w kopalni Reden. Pos. Stańczyk (PPS.) domaga się w swoim wniosku wyboru komisji z łona Sejmu z uprawnieniami śledczemi. Pos. Knothe (chd.) wykrycie przyczyn katastrofy pozostawia władzom sądowym i administracyjnym.

Na podniesione przez posła Stańczyka zarzuty co do karygodnego lekceważenia przepisów ochronnych przez przedsiębiorców węglowych, odpowiadał dyrektor departamentu górniczego Świętochowski i dyrektor warszawskiego Tow. kopalń węgla, poseł Sykała. Obaj zwalczali projekt wyłonienia sejmowej komisji śledczej. Decyzja zapadnie na posiedzeniu następnem.

Nowe szabelki

Według wzoru wojsk Kościuszkowskich

Mundur wojska polskiego nie wygląda jeszcze tak jakby winien wyglądać, by odpowiadał nie tylko potrzebom obecnych czasów ale nie odskakiwał od tradycji.

Przecież mundury wojsk polskich z

wojen napoleońskich i z 1831 roku

były nietylko najpraktyczniejsze ale i najwiekniejsze z pośród mundurów ówczesnej Europy.

Obecnie taką spotkać można wyjątkowo z brzega historji wojskowości.

Obecnie oficerowie wojsk polskich otrzymają nowe szable, zbliżone swym wyglądem do szabel

z okresu powstania Kościuszkowskiego.

Trzeba przyznać, że obecna szabla jest raczej ozdobą niż bronią.

Praktyka wykazała, iż głównie obecne polskie szable

są ale w chwycie,

dłoń siedzi w niej niepewnie w koszu daje małą zasłonę przeciw uderzeniom przeciwnika.

Te niewygody postanowiło zmienić M. S. W. i wedle projektu dyr. muzeum Gembarzewskiego i art. mal. M. Wiszniackiego polecilo wykonać fabrykom nowy model szabel.

Wojna myszy z bolszewją

Dziecko zagryzione we śnie

MOSKWA, 19.10. Z południa Rosji donoszą o niebywałem najściu myszy. W chersońskiej gub. naprzykład, w pewnej wsi w przeciągu kilku dni zjadły myszy wszystkie zapasy zboża.

W innej znowu wsi pomiędzy myszami, a ludźmi stoczona została prawdziwa walka. Myszy bito pałkami, oblewano nafta i palono, mimo to dokonały one we wsi strasznych spustoszeń. We wsi Dolejewo powiatu woźniesieńskiego zagryzły myszy na śmierć śpiące dziecko.

Przegląd prasy

NIE ZEJDĄ Z PLACÓWKI.

„Rzeczpospolita" rozważając wynikł głosowania nad exposé rządu, stwierdza, że panuje

„po stronie większości polskiej przeświadczenie, że nie wolno jej zejść z zajętej kierowniczej w życiu państwowem placówki, nie wolno się rozłączyć, nie wolno oczekiwać skądinąd przyjęcia odpowiedzialności".

NASZA SŁABOŚĆ — ICH SIŁA.

„Kurjer Polski" wykazuje, że Sowiety, zabiegając o uznanie przez Rzeczpospolitą, równocześnie prowadzą na Ukrainie i Białorusi politykę narodowo-ścisłową.

„Tak urzeczywistnia się program zakreślony na wielką skalę, którego główną siłą stanowi fakt, iż Polska przestała być czynnikiem strategicznym w polityce narodowościowej. Nasza słabość — stanowi siłę komuny moskiewskiej".

DOCHODY, WYCISKANE Z LUDZI PRACY.

Robotnik dochodzi do wniosku, że uzdrowienie skarbu przez rząd p. Witosa odbywać się ma drogą olbrzymich podatków pośrednich:

„podwyższone dochody mają być wyciskane z ludzi pracy. Ale w takim razie Rząd z organu finansowej czyni instrument walki społecznej."

PRASA I OPOZYCJA.

„Gazeta Poranna" po dyskusji wczorajszej w komisji spraw zagranicznych — twierdzi, że atak opozycji

„przedewszystkiem dotyczy osoby ministra, który umiał zerwać z wolnymi dążymi dotąd nad naszą polityką zagraniczną, a uzmysłowionymi w jednem nazwisku: Askenazy"

Wojna domowa w Niemczech

Berlin walczy na dwa fronty: przeciw białemu terrorowi Bawarji i przeciw czerwonej dyktaturze Drezna

Depesza własnej radiostacji

BERLIN, 19. 10. — Konflikt między rządem Rzeszy a rządem saskim zaostrza się coraz bardziej. Przyczyny konfliktu należy szukać w rozwiązaniu przez rząd Rzeszy lig robotniczych, przeciwko czemu rząd saski natychmiast zaprotestował. Komunista Boetcher, obecny saski minister spraw wewnętrznych powiedział na zebraniu rady robotników-komunistów w Lipsku, że obecnie w Niemczech może być jedno z dwojga: albo dyktatura czerwona, albo — biała. Na posiedzeniu sejmu saskiego prezydent ministrów Zeigner odczytał list dowódcy IV okręgu saskiego, generała Müllera, w którym to liście Müller żąda, aby rząd saski wyraźnie oświadczył: czy gabinet solidaryzuje się ze słowami Boetchera, lub też czy zaprzeczy rozkazy władzy wojskowej.

Generał Müller żąda jednocześnie aby odpowiedź była dana do 18 b. m., oraz aby ta odpowiedź została wydrukowana we wszystkich gazetach. Zeigner oklaskiwany przez większość sejmu oświadczył, że rząd saski nie potrzebuje zdawać rachunku ze swojego postępowania przed władzą wojskową. Saksonja bowiem jest państwem parlamentarnym. Co się zaś tyczy pogróżek, zawartych w liście generała Müllera, to rząd saski na nie całkiem nie odpowie.

W końcu Zeigner wyraził protest rządu saskiego przeciwko takiemu traktowaniu, oraz wezwał ludność saską do poparcia rządu.

Włosi dławią krwawo powstanie w Trypolisie

500 tubylców zabitych

Depesza własnej radiostacji

TRYPOLIS, 19.10. — W dniach 13 i 14 b. m. oddziały pułkownika Mezzetti i podpułkownika Galliny zaatakowały w Biscarrarim i Birsidsurur w południowym Trypolisie powstańców i zadały im wielką klęskę. Powstańcy stracili 500 zabitych. Ze strony włoskiej straty wynoszą: 1 oficer i 9-ciu żołnierzy zabitych i 1 oficer i 50 żołnierzy rannych.

50 miljardowy bilon

Depesza własnej radiostacji

BERLIN, 19.10. Reichsbank wypuścił nowe 50-miljardowe banknoty.

JADWIGA DOMAŃSKA

DZIWY ŻYCIA

Kartki z pamiętnika medjum

(Ciąg dalszy)

Jednocześnie dr. H. woła, że jakaś twarz dotyka jego twarzy. Zjawa w jednej oświadcza, iż jest Ochorowiczem i wita go w słowach serdecznych.

— Tak, lecz Ochorowicz miał brodę, ty zaś jej nie masz, —powiada dr. H.

I w tej samej chwili uczuł dotknięcie miękkiej brody, oraz pocałunek.

A tymczasem Mituchna rozigrał się na dobre wszczął z księciem L. lekką pogawędkę przystroił do tej rozmowy jakąś szmatą swą głowę, końce której przytrzymywał zgrabnie palcami.

Patrzę na tę pantominę i nie mogę ocenić powagi chwili, ni nadzmysłowego dostojeństwa Mituchny — wybucham śmiechem.

— Dlaczego Guzik jest medjum? — pyta „ducha" książę.

— Bo ma dwa mózgi, a wy nie macie ani jednego — odpowiada rezolutnie Mituchna.

— Zrób co wesołego Mituchna — prosi jeden z obecnych.

W odpowiedzi na to słyszymy charakterystyczne klapnięcie. Mimowoli przypomina mi się tytuł pewnej sztuki, granej w ubiegłym sezonie w teatrze Polskim. To Mituchna już jest przy nim i popisuje się swoim dowcipem.

— Wynoś się, bo dostaniesz w zęby! — jęczy Guzik.

Lecz nie koniec na tem. Robi się nagle w pokoju straszliwy rumor, słychać brzęk szabli i śmiech radosny. Oto zjawia się duch opiekuńczy p. Frenkla, Grochowiecki.

Po chwili widać jego duży cień przy Frenklu, klepie go „duch" po ramieniu i zaczyna się między nimi przyjacielska wymiana zdań.

— Lubisz niemców Grochowiecki? — pyta p. Frenkiel „ducha".

Eks - powstaniec poczyna miotać po pokoju przedmiotami. Mało mu jednak tych efektów dla wypowiedzenia swej antypatji do niemców. Poleciał więc za kotarę i począł tarmosić Bogu ducha winnego, Mituchnę, który właśnie zamierzał wystąpić z jakimś nowym niesłychanym efektem i drapował się w prześcieradło. W tym też nieco prymitywnym stroju wyskoczył z za kotary na środek pokoju:

— Ten szelma mnie wyrzucił — wrzasnął zirytowany Mituchna. Poczem chcąc się zapewne uspokoić, zaczął drapać palcem po ścianie, rzucając od czasu do czasu kawakami muru na obecnych. W końcu sprzykrzyła mu się ta zabawa. Widocznie musiał szturchnąć biednego Janka, ten bowiem stęknął i powtórzył stoeretypowe:

— Pójdziesz, bo kopnę!

— Zagraj nam Grochowiecki — prosi p. Frenkiel zjawę, która tymczasem opanowała część pokoju i gospodaruje za kotarą.

Naraz słyszymy skoczną polkę, graną na charmonji z przytupywaniem i akompanjamentem gwizdania.

— Gra aż miło, jak mój dozorca — oświadcza p. Frenkiel.

W końcu Mituchna począł trząść śniącem medium, dmuchnął nań kilkakrotnie, zrobił nad nim parę pasów magnetycznych i Guzik obudził się.

— Czy zawsze te dwie zjawy, Mituchny i Grochowieckiego tak nie zgadzają się ze sobą — pytam po skończonym seansie inż. Lebiedzińskiego?

— Zawsze — odpowiada p. Lebiedziński — i byłem nawet kiedyś świadkiem, jak się ze sobą pobiły!...

O istnieniu „Mituchny" w światach nadzmysłowych, opowiadał p. Kamiński następującą historję:

Będąc w Rosji, jechał kiedyś pociągiem z jakimś inżynierem Mieczysławem... (nazwiska nie pamiętam) i zostawił w wagonie przez zapomnienie walizkę. Ów inżynier odwiózł mu ją do hotelu, poczem p. Kamiński stracił go z oczu.

I oto ów inżynier, który umarł w jakiś czas potem, począł się zjawiać na seansach jako Mituchna i stale opiekował się p. Kamińskim. Oczywiście Guzik o całej tej historji nie wiedział.

Po skończonym seansie zauważyliśmy na plastelinie odciski palców oraz dużej męskiej dłoni. Odciśnięty kształt ręki, nie odpowiadał formie rąk uczestników seansów...

Duch Ochorowicza robi chemiczne doświadczenia.

Podczas drugiego seansu, na ogólną prośbę zrobienia jakiegoś „aportu", na stole ukazała się nagle wielka otomana, która przelazła nad p. Frenklem i przygniotła Guzika, wskutek czego musieliśmy seans przerwać.

Po doprowadzeniu pokoju do porządku, zasiedliśmy ponownie przy stoliku. Guzik niebawem zasnął i rozpoczęła się druga, niezwykle zajmująca część seansu.

Wśród uczestników znajdował się wielokrotnie tu wspominany inż. Lebiedziński.

(D. c. n.)

Z pamiętników szefa carskich zbirów generała Żandarmerji Kurłowa

Rok 1916, Duma się wali, bojowa atmosfera

„Przyjaciel" Protopopow dzieckiem carskiej łaski, a parjasem Dumy

Pogrzeb pierwszej klasy imperatorskiej konstytucji

XIX.

W końcu lata 1916 roku wróciłem z parlamentarnej wycieczki zagranicznej. Prezes Dumy Państwowej, A. D. Protopopow, mój stary przyjaciel i towarzysz broni, Cesarz zapragnął widzieć Protopopowa ażeby osobiście dowiedzieć się szczegółów podróży, a zwłaszcza pobytu w Szwecji i konferencji, jaka się tam odbyła z przedstawicielem rządu niemieckiego.

Ta audjencja u cesarza miała wpływ na przyszłą nominację Protopopowa. Gdyż cesarz ulegając osobistemu urokowi tego człowieka, licząc stosownie do głośno wygłaszanych podów zgryzot, mianować ministra z łona Dumy, wybrał właśnie jego.

Wraz z otrzymaniem nominacji na ministra spraw wewnętrznych, sylwetka Protopopowa zmieniła się radykalnie.

Z ulubieńca Dumy, stał się on nagle jej parjasem. Przyszedłszy do niego w dzień ogłoszenia dekretu cesarskiego, zastałem go przy telefonie. Ruchem ręki wskazał mi fotel, poczem usłyszałem następującą rozmowę:

Czy to pan, Michale Włodzimierzowicz? Spieszę zakomunikować panu, jako staremu przyjacielowi, radosną nowinę: cesarz mianował mnie właśnie ministrem spraw wewnętrznych. Pragnąłbym bardzo zobaczyć się z panem i pokonferować.

W tej samej chwili Protopopow obrócił się ku mnie mocno zmieszany mówiąc:

Wyobraź sobie, co mi odpowiedział Rodzianko:

„Nie mam czasu na rozmowę z panem".

Co się stało? Skąd ta odpowiedź? Czy byłem się odrazu zmienił?

Rzeczywiście, co się stało? Czyż w ciągu jednego dnia natchnęła przemiana z lewego na dzierżymordowca na skrajnie prawego zwolennika samodzierżawia. Niewątpliwie Protopopow nie mógł należeć do lewicy, ani wskutek swojego pochodzenia i wychowania, ani też ze względów majątkowych.

I jego liberalizm był tylko modnem hasłem, które go wprowadziło do Dumy.

Kiedy Protopopow wygłosił w Moskwie swoją pierwszą mowę, oświadczając, że nie będzie zgoła prowadził własnej polityki, lecz politykę premjera i ministra, powiedziałem mu odrazu, że taka mowa w ustach ministra spraw wewnętrznych

to pogrzeb pierwszej klasy.

Pozatem Protopopow nie był przyzwyczajony do systematycznej pracy. Nie miał on określonych poglądów na sprawy państwowe, a przedewszystkiem nie posiadał energji do przeprowadzenia nakreślonego programu.

W ministerjum zapanował zupełny chaos.

Dyrektorzy departamentów urzędnicy byli kompletnie zdezorjentowani, co spowodowało całkowity zastój w działalności tego resortu.

Pamiętam konferencję wiceministrów, na której była mowa o rozwiązaniu obu Izb. Protopopow prosił mnie przed tem, bym zbadał

nastroje garnizonu petersburskiego.

Zaprosiłem w tym celu dowódcę rezerwy gwardji, generał - leitnanta Czebykina, i jego pomocnika, pułkownika Pawlenko. Doszedłem do wniosku, że, pomimo kategorycznych zapewnień rządu, iż w wojsku wszystko jest dobrze, nie można liczyć całkowicie na garnizon. Odczuwano brak zaufanych oficerów kadrowych, z pośród których wielu zajmowało się propagandą; prócz tego dyscyplina w wojsku była mocno rozluźniona.

Protopopow wiedział dobrze, że spokój w państwie zależy od prawidłowego zaopatrywania ludności, gdyż dotkliwy

brak przedmiotów pierwszej potrzeby

mógł wywołać fermenty i być z łatwością wyzyskany przez opozycję i organizacje rewolucyjne. Było to tem bardziej możliwe, iż wystąpienia w Dumie, agitacją prasy i wszelakie rezolucje wytworzyły pod tym względem szczególnie „bojową" atmosferę.

Przebiegły sędzia bułgarski

Pszczoły na kapocie

Pisma bułgarskie donoszą o figlu, jaki w pewnem miasteczku uczynił tamtejszy sędzia, chcąc wykryć złodzieja.

Do sędziego zgłosił się z pobliskiej wsi chłop skarżąc się, iż mu ubiegłej nocy nieznany sprawca

ukradł ule

z ogrodu

„— Przyjdź jutro" — rzekł sędzia do chłopa i przyprowadź z sobą najbliższych sąsiadów".

Tak się też stało. W godzinie, naznaczonej na rozprawę stanął przed sędzią okradziony chłop w otoczeniu całej gromady sąsiadów.

Sędzia zobaczywszy poszkodowanego chłopa przemówił doń:

— „Głupi człowieku, jak śmiesz przyprowadzać do mnie tych porządnych obywateli! Czyś ślepy i nie widzisz, że złodziej, który ukradł twe ule ma jeszcze

na kapocie mnóstwo pszczół,

które utkwiły w szwach i fałdach".

Zaledwie sędzia to wymówił, jeden z chłopów z przerażeniem jął oglądać swą kapotę, a przyciśnięty następnie do muru, wyznał, że istotnie był sprawcą kradzieży.

Zwierzęta na ekranie

Jak zdejmowano sceny z tygrysami „Indyjskiego Grobowca"

Gwiazdy filmowe ich faworyci czworonożni

Do najbardziej zachwycających filmów należą niewątpliwie te, w których grają zwierzęta. Występują one albo samodzielnie, jako „aktorzy" — osoby działające, mające czynny wpływ na akcję sztuki, lub też używane są tylko do ozdoby scen, do wywołania efektu i nastroju.

W pierwszym wypadku reżyserowie chętnie wprowadzają dzikie zwierzęta, lwy, tygrysy, lamparty. Odgrywają one ważne role, do których są

specjalnie tresowane.

W braku dobrze tresowanych zwierząt, używają często reżyserowie zdjęć sztucznych, aby dać ulubione przez publiczność sceny z bohaterskimi słoniami, z krokodylami, strzegącymi więźniów, etc.

Opracowanie takich filmów połączone jest z ogromnemi trudnościami technicznemi i nakładem pracy reżyserskiej. Dla „Indyjskiego grobowca" pracowały

zwierzęta cyrku Sarasani,

dla których zbudowano specjalne baraki i klatki pod Berlinem na polu zdjęć filmowych.

Reżyser i operator, dokonywali zdjęć z narażeniem własnego życia. Głodzono tygrysy przez szereg dni. Następnie do żelaznej klatki wrzucono kawały świeżego mięsa, a za nimi umieszczono masywną skrzynię, do której wtłoczyli się reżyser Joe May i operator z aparatem do zdjęć. Dla objektywu przebity był mały otwór w ścianie skrzyni. Po dokładnem jej zamknięciu, wpuszczono zgłodniałe tygrysy, które rzuciły się gwałtownie na mięso. Ucztę ich fotografował operator.

Jedna z ciekawszych scen autentycznych jest scena, w której aktorowi Pawłowi Richterowi

szczury przegryzają powrozy,

którymi był skrępowany w więzieniu. Zdjęcie to wykonano w ten sposób: sznury dokoła rąk Richtera posmarowano miodem i wpuszczono rój wygłodniałych szczurów. Momentalnie rzuciły się one na słodkie sznury i przegryzły je, jak należało.

Często używa się zwierząt, jako ozdoby lub dla charakterystyki poszczególnych obrazów. Znane gwiazdy filmowe nie rozstają się z ulubionymi psami lub kotami. Lya Mara w każdym filmie pokazuje się ze swym King Charles'em, Lotta Neumann otacza się najchętniej kotkami, Ossi Oswaldzie towarzyszy zawsze jej rasowy buldog.

Konie ukazują się w scenach

polowań i bitew.

Wielkim czarem odznaczają się obrazy, w których piękne gwiazdy pieszczą ślicznego rumaka. Nastrój scen wiejskich bardzo łatwo osiąga się, wpuszczając stada krów, owiec, gromadki gęsi, kur, i t. d.

Gdy Henny Porten jedzie osiołkiem, lub Greta Freund kieruje wozem drabiniastym — wesołość na widowni zapewniona.

W ostatnich latach coraz więcej widzi się na ekranie czworonogów i ptaków — Pangi, bociany, gołębie, niedźwiedzie, małpy, węże wprowadzają interesującą nutę w ludzkie dramaty i komedje.

Pusta trumna cara Aleksandra I

Legenda o pustelniku Kuźmiczu

Władze sowieckie kazały niedawno zrewidować groby carów, znajdujące się w petersburskiej katedrze Piotra i Pawła i chciano się przekonać, czy trumny te zawierają jeszcze jakieś klejnoty i drogocenne kamienie. Przy tej sposobności okazało się, że trumna Aleksandra I jest pusta.

Już zresztą w roku 1922 petersburski sowiet robił

poszukiwania w grobach carskich

spodziewając się, że znajdą się tam klejnoty i insygnia koronne. Rezultat był wówczas pod tym względem bardzo nikły, ale już wtedy ustalono, że w trumnie cara Aleksandra I nie było śladu kości — a tylko

parę kawałków ołowiu,

które widocznie miały symulować odpowiedni ciężar. Trumna była nienaruszona.

Fakt ten potwierdzałby legendę ludową rosyjską, która uporczywie krążyła po śmierci Aleksandra I utrzymując się do dziś dnia, iż car nie zmarł bynajmniej

w Taganrogu

w dniu 1 grudnia 1825 roku — lecz abdykował w porozumieniu z synem, Mikołajem, który wraz z niewielu zaufanymi wtajemniczony był w plany ojca.

Istotnie, wkrótce po oficjalnem opublikowaniu śmierci Aleksandra I, rozgłośną sławę zyskał na Syberji

pustelnik Teodor,

którego nikt przedtem nie znał a którego później odwiedzał car Mikołaj I i o rady pytał.

Możliwość tej legendy potwierdza jeszcze fakt, że po śmierci Aleksandra I nie pozwolono nikomu oglądać zwłok cara pod pozorem, że przyczyną śmierci była zaraźliwa choroba.

—:—

Dżuma w Europie

Portugalskie ministerjum spraw zagranicznych komunikuje, że w Izbonie stwierdzono 5 wypadków dżumy dymowej.

Zmartwienia pięknych pań

Zmarszczki, krzywe nosy, zapadłe policzki, „soniczki"

Jak się z niemi obchodzą na zachodzie?

Niema róży bez kolców i niema też podobno nosa bez wady. Największym pięknem jest zawsze coś zarzucić nosowi w każdej twarzy znajdzie się jaka nieregularność, nieprzedłużone rysów, drobiazg szpecący cerę i t. d. i t. d.

Przed laty już słynny chirurg wiedeński, dr Robert Gersuny, polecał swym pacjentkom

kuracje upiększające,

polegającą na wstrzykiwaniu podskórnem parafiny. Korzystając z wrażliwości wielkiej rozciągliwości skóry, wypełniał on niepotrzebne wgłębienia, i zmarszczki poprostu wypełniając w odpowiedniem miejscu pod skórą pokłady parafiny.

Metoda injekcyj parafinowych rozpowszechniła się bardzo. Nie wszystkie jednak wady piękności da się naprawić w ten sposób. Są nosy — za zbyt długie, wystające, zanadto szerokie lub zbyt garbaty — które poprawić można tylko

zapomocą operacji chirurgicznych.

Zastosowanie odpowiednich zabiegów zależy od doświadczenia lekarza - kosmetyka.

W większości wypadków zastrzyki parafinowe dają się zastosować — niekażdy i niekażda zresztą zdecydnie się na operację. Takie zabiegi jak podwyższenie opadłego nosa, wyrównanie garbiku nosowego, poprawa dużych uszek i kurzych dziobów nie są to nikomu powszechne wady piękności.

Parafina

znalazła też zastosowanie w wypełnianiu twarzy wogóle. Niewielu chętnych decyduje się na podejmowanie się tego zadania.

Oprócz medycznych uzdolnień i fachowości, wymaga ono też artystycznego poczucia, które z podręczników nabyć nie można.

Przez pewien czas wypełnienie twarzy parafiną nadawało jej wyraz i maskę twarzy.

Zapadłe policzki,

[illegible] można [illegible] jest to podłożem do najdelikatniejszej pracy [illegible]. Właściwe „wypełniacze" pod oczami można się pozbyć jedynie przez operację, polegającą na wycięciu zbędnej skóry.

Zmarszczki pionowe na czole i skroniach wypełnia się parafiną, poziome

fałdy czoła

trzeba operować.

Pozatem można zastosować parafinę do wypełnienia „soniczek" na szyi, albo na zbyt wystającym nosku.

Rękawiczka srebrna i rękawiczka złota

Anegdota o królowej Wilhelminie holenderskiej

Królowa holenderska, Wilhelmina, która niedawno obchodziła jubileusz swego panowania, cieszy się wielką popularnością w swym Kraju. Królowa chętnie odbywa przechadzki

w okolicy Hagi

i rozmawia z ludnością.

Pewnego dnia, w czasie jednej z takich przechadzek królowa Wilhelmina spotkała dziewczynkę miłą i śliczne dziecko, córkę robotniczej rodziny.

Królowa wdała się w rozmowę z małą i na pożegnanie uciałowała ją serdecznie.

Dziewczynka chciała odwzajemnić się królowej za jej uprzejmość i własnoręcznie zrobiła na drutach

parę rękawiczek

i zaniosła je do zamku w Hadze w darze dla monarchini.

Królowę wzruszyło dobre serce dziecka: posłała małej swej przyjaciółce również parę rękawiczek. Prawa rękawiczka była cukierkami, lewa złotemi guldenami. Do tego podarunku dołączony był

list Królowej,

w tych słowach:

„Powiedz [illegible], drogie dziecko, która z tych rękawiczek bardziej cię ucieszyła?"

Wkrótce potem otrzymała królowa list, pisany dużem, dziecinnem pismem: Kochana pani królowo! piękny podarunek wprawił mnie w kłopot, bo

nie wiem,

którą rękawiczkę wolę. Niech Pani posłucha: Ojciec mój wziął sobie lewą, a brat zabrał mi prawą".

Królowa ucieszyła się tym listem i posłała powtórnie taki sam podarek, przekonawszy się jednak, że ojciec ón przedchciwością rodziny dziewczynki.

Mimowolny humor polsko-amerykański

Drobne ogłoszenia z gazety „Ameryka — Echo"

W jednym z ostatnich numerów gazety polsko - amerykańskiej „Ameryka — Echo" znajdujemy następujące ogłoszenia:

Kawalerskie lekarstwo. Tylko dla kawalerów.

Jeżeli pragniesz pozyskać wzajemność osoby drogiej, mamy książkę, w której są opisane wszystkie sekreta. Są to sposoby jak umizgać się do wstydliwej panny. Kto przyśle kilka marek pocztowych, wyślemy mu ją zupełnie darmo. A więc pisz zaraz do: A. E. 2220 Fullerton Ave., Chicago, Ill.

*

Prawy polak.

Ja jestem prawy polak, przyjechałem ze starego kraju przed paru miesiącami i leczę wszelkie choroby kobiet i mężczyzn, choćby nie wiem jakie. Nie używam żadnych medycyn, tylko samych ziół i korzeni. Moje leczenie oczyści krew, usunie ból głowy, ból w plecach, ból w krzyżach, reumatyzm, ból gardła, usuwa pryszcze na twarzy i wogóle wszystkie choroby. A więc ja was wyleczę zupełnie od 10 do 15 dni. Piszcie zaraz do swego rodaka na adres: Jan Kawich, 1392 E. 47 St., Cleveland, Ohio.

*

Cudowny Katro-Lek.

Niniejszym składam publiczne podziękowanie Panu Aptekarzowi Wojtasińskiemu za Katro-Lek. Od 10-ciu lat cierpiałem na katar, ostre zatwardzenie, gazy, ból w boku, ból głowy, nerwowość i wszystkie inne choroby. Leczyłem się u najsławniejszych specjalistów, a choroba jeszcze się pogorszała. Po zażyciu 2-ch butelek Katro-Lek, wyzdrowiałem, co też radzę spróbować. Kazimierz Kłos, 19 Willard St., Boston.

Otrzymała wolę w należytym porządku.

Szanowny Panie Doktorze J. Chmielnicki, Boston 27, — Mass. Niniejszem posyłam szanownego Pana zaległą należność za to lekarstwo na wolę, jakie otrzymałam w należytym porządku. Zarazem zapytuję, czy trzeba jeszcze sprowadzić tego lekarstwa do zażywania, bo do smarowania to mam jeszcze. Już mnie nie dusi, jak zaczęłam te medycyny zażywać i już się z wolem czuję znacznie lepiej, bo już całkiem się poprawiło. Z poważaniem: Mrs. Aniela Fink, 46 Penn St., Sharpsburg, Pa.

*

Niezawodny środek [illegible].

Morderstwo! śmierć wszelkiemu robactwu! Takowe wyginie żebyś miał nawet miljony.

Pewny środek. Cena 1 dol. Professor Karol Box 4, Assinippi, Mass.

MODA A KIESZEŃ

Suknia — transformator

Ha, życie i paskarze zmuszają nas do ograniczeń. Sprawienie sukni jest połączone z dużą odpowiedzialnością, jest to bowiem miljonowa jedynaczka na całe kilka sezonów. Trzeba żeby nie była ani za jaskrawa, bo się sprzykrzy, ani strojna, żeby nie wyglądała jak Filip z konopi, ani za skromna, żeby można było pójść wszędzie. Odpowiedzialność jest taka, jak przy zaślubianiu żony. Ach ta monotonia!

Ale panna Antuka ma na to sposób: **suknia - jedynaczka, suknia transformator.**

Od dziś dnia niema wątpliwości, ani okrzyku: niema co włożyć! niema wahań nad wyborem, bo suknia jest jedna.

Panna Antuka prowadzi życie gorączkowe, posiadając jedną suknię i nie wracając do domu, przebiera się cztery razy.

Rano do sukni prostej koszulowej, zahaftowanej u góry, — przypina rękawy i skromnie, a poważnie idzie do pracy. W ciepły dzień narzuca na to pelerynkę tegoż koloru i tak w spacerowym stroju składa wizyty lub idzie do kina. Wieczorem pelerynkę zdejmuje i wkłada ją na lewą stronę, zahaftowaną, podszewką jako fartuch — ostatnia moda! Zdejmuje rękawy i jest w czarującym wieczorowym stroju. Szyk!

Nieprawdaż, że gdzie diabeł nie może, tam baba pomoże?

Antuka.

Porady praktyczne

PLAMY Z DZIEGCIU LUB SMARU KOŁOWEGO

Wywabić je można z tkaniny bardzo łatwo. Wystarczy posmarować plamę sadłem, lub masłem i po upływie godziny prasować przez grubą bibułę gorącem żelazkiem. Na zakończenie wytrzeć benzyną.

PĘKNIĘTE NACZYNIA GLINIANE

Do pękniętego naczynia wkłada się 3—4 kostek cukru, polewa wodą i stawia na silnym ogniu.

Gdy utworzy się syrop, polewa się nim ryżu w naczyniu, trzymając je w dalszym ciągu nad ogniem.

Syrop cukrowy przenika w szczeliny i zamyka się [illegible] nieprzepuszczającą wodę.

Głos ludu — głos Boga,

a „Dziennik Białostocki" rad służy publicznej sprawie w miarę sił i możności.

Opowiadają sobie po mieście na ucho, że w tych dniach bawiła w pewnej instytucji państwowej w Białymstoku Komisja z Prezydjum Rady Ministrów, której wizyta pociągnie za sobą dla pewnych jednostek niemiłe, lecz zato dla skarbu Państwu nader błogie skutki.

Mając zawsze na względzie dobro ogółu w danym wypadku podrywane zdrowie państwowej kasety przed interesem prywatnym, wyczekujemy w nabożnem skupieniu realizacji tych zapowiedzi, gotowi każdej chwili poświęcić jej odpowiednią ocenę na łamach „Dziennika".

A do choroby...

także przystosowano taksę wyższą.

Za leczenie w szpitalach miejskich podniósł Magistrat opłatę wedle powyższego schematu:

		dla stałych mieszkańców Białegostoku	dla przyjezdnych
za łóżko dziennie	w sali 8-miołóżkowej	93.000 mk.	112.000 mk.
	„ 4-ro „	120.000 „	140.000 „
	„ 2-u „	185.000 „	225.000 „
	„ oddzielnej (separatce)	280.000 „	335.000 „
za operację		500.000 „	625.000 „
„ gipsowanie		300.000 „	375.000 „
„ nałożenie opatrunku chirurg.		100.000 „	125.000 „

Z życia robotniczego.

Dwa młyny, którym się nie miele.

Wskutek wstrzymania dopływu energji popędowej przez Elektrownię zastygły w bezruchu dwa młyny, pp. Moszki Borowicza (Sienkiewicza 73) i Judela Nachimowskiego (Sienkiewicza 75). Odcięcie ożywczego prądu nastąpiło skutkiem zalegania z opłatą za zużyte kilowaty. Kilkunastu robotników znalazło się bez zajęcia.

Zebranie pod hasłem: dobrego apetytu.

W dniu 18 bm. o godz. 18.30 odbyło się zebranie Członków Związku Zawodowego Gastronomiczno-Hotelowego w lokalu P.P.S. (Sienkiewicza 35).

Przewodniczył p. Jan Zieliński.

Omawiano najaktualniejszy a epidemicznie wszystkim związkom wspólny punkt programu: poprawy zepsutego bytu. Obrady zajęły godzinę czasu, miały przebieg spokojny i zakończyły się krzepiącemi otuchą uchwałami.

Listy do Redakcji.

Wielce Szanowny Panie Redaktorze!

Zechce Szanowny Pan Redaktor w Swojem poczytnem piśmie umieścić następującą notatkę:

Dnia 17-go października b. r. byłem na zebraniu Rady Gminnej gminy Choroszcz pow. białostockiego, chcąc uzyskać dla wszystkich szkół w gminie pewne sumy w budżecie na niezbędne cele szkolne. Lecz spotkało mnie kilka niespodzianek, a raczej dużo nieprzyjemności ze strony Rady, będącej pod egidą ks. Ostrowskiego, proboszcza parafji Choroszczańskiej, gdyż jak ks. proboszcz zagra, tak Rada gminna tańczy, wskutek czego wszelkie projekty, wniesione do budżetu szkolnego, zostały po kolei, z lekkiem sumieniem odrzucone. A szkolnictwo powszechne na Kresach, zamiast się rozwijać, chyli się zwolna ku upadkowi. Niechaj społeczeństwo ma to do zawdzięczenia księdzu Ostrowskiemu.

St K.

Za pokątny handel

wpadli w tarapaty z Policją:

Józef Nałamota (Czysta 10), Perla Szurlaginowa (Kolejowa 14) i Grzegorz Grzegorczyk (Duży Dobrzyniów, gm. Obrubniki) i Bonch Zylberberg (Piękna 2) — ten ostatni nie tyle za pokątność, co za lekceważenie przepisów administracyjno-handlowych.

Dziś w sobotę, 20 października 1923 r.
— odbędzie się —
odroczona z poprzedniej soboty wskutek warszawskiej katastrofy
WIELKA ZABAWA TANECZNA
BIAŁOSTOCKIEGO STRZELCA
w lokalu własnym przy ulicy Wojskowej Nr. 1
(w b. Szpitalu Rejonowym). 1468

Kronika policyjna białostocka.

Co, komu, skąd skradziono i jaką przez to poniósł szkodę.

P. Alojzemu Walendziukowi (Nowo-Aleksandrowo, gm. Obrubniki) skradziono z kieszeni gotówką 450.000 mk.;

p. Władysławowi Konopce (z Konopek) buty (z wozu) wartości 4.200.000 mk;

p. Wacławowi Dobrzyńskiemu (Rynek Kościuszki 17) kosztowności, ocenione na 200 milj. mk. (w ostatnim wypadku kradzież była dokonywaną systematycznie w ciągu dłuższego czasu);

p. Michałowi Suszyńskiemu (Białystocak) konia z uprzężą i palto, łącznego waloru 40 milj. mk; konia odnaleziono a sprawcę kradzieży, Macieja Pomucho (Kozłowa 19) przytrzymano w chwili, kiedy dobijał targu o skradzione palto.

p. Konstantemu Piaskiemu (wieś Ruda, gm. Krypno) uprowadzono 2 krowy wartości 70 milj. mk.

Zakłócili spokój publiczny

z narażeniem wolności i reputacji:

P. p. Izer Kamieniecki (Siedlecka 3), Jan Kraszewski (Antoniukowska 44), Aleksander Siedlecki (Sosnowa 68), Władysław Kuligowski (Sosnowa 74), Marcin Szczesal (kolonja Marczuk 11), Abram Szwarc (Równoległa 9), Lejba Hałupowicz i Mowsza Hałupowicz (z Łomży), Józef Baran (Wązka 4), Józef Święcicki (Św. Jańska 12), Mikołaj Siemańczuk (Pułkowa 19), Line Szechman (Mazowiecka 39), Maks Worot (Rynek Kościuszki 33), Romuald Bogucki (Grodno-Bonifraterska 24), Karol Mytnicki (Skorupska 32) i Jewgraw Fołomistrew, Edward Kopytko (Św. Rocha 7), Jan Sztapchowski (wieś Góra, gm. Krypno), Bolesław Bagiński (Knyszyńska 12).

Ścigany za „oszczędność".

Zalecają nam zmniejszenie rozchodów, a gdy kto unika wydatku, to się go „ciągnie za odpowiedzialność"!

Drożyzna, spekulacja, pasek, wyzysk, lichwa, rozbój — oto powszednia terminologja naszej spółczesności. Wystraszony obywatel chowa więc głęboko za pazuchę zdrową i niezdrową walutę, w obawie, że zewsząd czyhają na nią szakale.

Przejęty taką właśnie troską p. Zenon Czekalski (z Gniezna) wsiadł do pociągu, dajmy na to, bez biletu. Potem pociąg ruszył i p. Czekalski pojechał. Ale nie było mu danem dotrzeć zbyt daleko. Wysadzono go na najbliższej stacji w Białymstoku i oddano Policji.

Złośliwa omyłka

w zapiskach policyjnych.

Do notatki p.t. „Kto awanturuje się w mieście" (zamieszczonej w „Dzienniku Białostockim" z dnia 10-go b. m.) wkradły się omyłkowe nazwiska p.p. Zielińskiego i Szostkowskiego jako tych, którzy zakłócili naszemu spokój publiczny.

Sprostowanie.

W obwieszczeniach Wydz. Ilpo terenowego z dn. 6 października wyznaczono termin pierwszorzędnej rejestracji na dzień 16 kwietnia 1924 powinno być: na dzień 28 stycznia 1924 r. z dn. 17 października 1923 r. wyznaczono termin rejestracji spadków na dzień 30 stycznia 1924 r. powinno być: na dzień 10 lutego 1924 r.

Obwieszczenie.

Sąd Okręgowy w Białymstoku obwieszcza, że w dniu 31 sierpnia 1923 roku do Rejestru Handlowego działu A zostały wciągnięte następujące firmy:

(Dokończenie.)

Pod Nr. 2259. Firma przedsiębiorstwa: „Skład drzewa i desek — Wolf Szacki". Przedmiot — sprzedaż drzewa i desek. — Siedziba — Białystok, ulica Kilińskiego Nr. 7. Właściciel Wolf Szacki, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Fabrycznej pod Nr. 9.

Pod Nr. 2260. Firma przedsiębiorstwa: „Sklep wędlin Ryszard Sanekenberg". Przedmiot — sprzedaż wędlin. Siedziba — Białystok, ulica Mickiewicza Nr. 26. — Właściciel Ryszard Sanekenberg, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Mickiewicza pod Nr. 61.

Pod Nr. 2261. — Firma przedsiębiorstwa: „Skład win, wódek i likierów — Aleksander Sienkiewicz". — Przedmiot — sprzedaż win, wódek i likierów. Siedziba — Białystok, ul. Piasta Nr. 1 — Właściciel Aleksander Sienkiewicz, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Piasta pod Nr. 1.

Pod Nr. 2262. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep wyrobów tytoniowych — Szoch Tejfel". — Przedmiot — sprzedaż wyrobów tytoniowych. — Siedziba — Białystok, ulica Żydowska Nr. 16. — Właściciel Szoch Tejfel, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Nowy-Świat pod Nr. 20.

Pod Nr. 2263. — Firma przedsiębiorstwa: „Benjamin Twarkowski". — Przedmiot — sprzedaż owsa i sieczki. — Siedziba — Białystok, ulica Sienkiewicza Nr. 96. — Właściciel Benjamin Twarkowski, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Sienkiewicza pod Nr. 96.

Pod Nr. 2264.—Firma przedsiębiorstwa: „Sklep mięsa — Berta Tenenbaum". — Przedmiot — sprzedaż mięsa. — Siedziba — Białystok, ulica Kupiecka Nr. 21. — Właścicielka Berta Tenenbaum, zamieszkała w Białymstoku, przy ulicy Żelaznej pod Nr. 18.

Pod Nr. 2265. — Firma przedsiębiorstwa: „Piwiarnia — Estera Tutowska". — Przedmiot — utrzymywanie piwiarni. — Siedziba — Białystok, ulica Kolejowa Nr. 14. — Właścicielka Estera Tutowska, zamieszkała w Białymstoku, przy ulicy Kolejowej pod Nr. 14.

Pod Nr. 2266. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep spożywczy — Inda Wołpińska". — Przedmiot — sprzedaż artykułów spożywczych. — Siedziba — Białystok, ulica Mazowiecka Nr. 5. — Właścicielka Inda Wołpińska, zamieszkała w Białymstoku, przy ulicy Mazowieckiej pod Nr. 15.

Pod Nr. 2267. Firma przedsiębiorstwa: „Sklep galanteryjny — Fejda Wajchowska". — Przedmiot — sprzedaż towarów galanteryjnych. Siedziba — Białystok, ulica Gielduowa Nr. 14. — Właścicielka Frejda Wajchowska, zamieszkała w Białymstoku, przy ulicy Nowo-Mościańskiej pod Nr. 10.

Pod Nr. 2268. Firma przedsiębiorstwa: „Sklep obrazów — Icko Wolach". — Przedmiot — sprzedaż obrazów. — Siedziba — Białystok, ulica Lipowa Nr. 11. — Właściciel Icko Wolach, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Lipowej pod Nr. 11.

Pod Nr. 2269. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep spożywczy — Lejzer Wajdenbaum". — Przedmiot — sprzedaż artykułów spożywczych. — Siedziba — Białystok, ulica Kupiecka Nr. 1. — Właściciel Lejzer Wajdenbaum, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Kupieckiej pod Nr. 1.

Pod Nr. 2270. — Firma przedsiębiorstwa: „Abram Żydyk". — Przedmiot — sprzedaż starych instrumentów muzycznych. — Siedziba — Białystok, ul. Lipowa Nr. 15. — Właściciel Abram Żydyk, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Nowy-Świat pod Nr. 5.

Pod Nr. 2271. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep spożywczy — Fajzel Zarębski". Przedmiot — sprzedaż artykułów spożywczych. — Siedziba — Białystok, ul. Ciepła Nr. 11. — Właściciel Fajzel Zarębski, zamieszkały w Białymstoku, przy ul. Ciepłej pod Nr. 11.

Pod Nr. 2272. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep spożywczy — Ignacy Żytkiewicz". — Przedmiot — sprzedaż artykułów spożywczych. — Siedziba — Kolonja Horodniany przy Białymstoku. — Właściciel Ignacy Żytkiewicz, zamieszkały w Kolonji Horodniany przy Białymstoku.

Pod Nr. 2273. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep spożywczy — Marta Zaborowska". — Przedmiot — sprzedaż artykułów spożywczych. — Siedziba — Białystok, ulica Sosnowa Nr. 80. — Właścicielka Marta Zaborowska, zamieszkała w Białymstoku, przy ulicy Sosnowej pod Nr. 80.

Pod Nr. 2274. — Firma przedsiębiorstwa: „Sprzedaż sodowej wody i owoców — Rachil Zabłudowska". — Przedmiot — sprzedaż napojów orzeźwiających i owoców. — Siedziba — Białystok, ulica Miłosna Nr. 1. — Właścicielka Rachil Zabłudowska, zamieszkała w Białymstoku, przy ulicy Kowieńskiej pod Nr. 4.

Pod Nr. 2275. — Firma przedsiębiorstwa: „Hotel Krakowski — Andrzej Zawadzki". — Przedmiot — utrzymywanie hotelu. — Siedziba — Białystok, ulica Kolejowa Nr. 18. — Właściciel Andrzej Zawadzki, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Kolejowej pod Nr. 18.

Pod Nr. 2276. — Firma przedsiębiorstwa: „Sklep mięsa — Dawid Zabłudowski". — Przedmiot — sprzedaż mięsa. — Siedziba — Białystok, ulica Sienkiewicza Nr. 96. — Właściciel Dawid Zabłudowski, zamieszkały przy ulicy Białystok pod Nr. 96.

Ostrzeżenie. 1454

Ostrzegamy kol. Nauczycieli i P. T. Urzędników Państwowych przed przyjmowaniem posad w gimn. p.p. Zeligmana, Lebenhafta i Dereczyńskiego, z powodu istniejącego tamże zatargu z nauczycielstwem.

Związek Zaw. Naucz. Szkół Średnich Żyd. w Polsce Oddział w Białymstoku.

ZABAWĘ TANECZNĄ
urządza dla Członków i wprowadzonych gości
„OGNISKO"
(ul. Sienkiewicza Nr. 1). 1425
w sobotę 23 października
Wejście dla członków . . . . . 20.000 mk.
„ dla gości . . . . . 40.000 mk.
Początek o godz. 10-ej wiecz.
Przygrywa Smyczkowy Kwartet Fidlera.

Najuporczywszy ból głowy i migrenę usuwają proszki z kogutkiem „Migrene Nerwosin"
Sprzedają wszystkie apteki i składy apteczne. 157

Kupujcie Dziennik Białostocki.

Dr. J. Walewski
Choroby skórne, weneryczne, moczopłciowe
ul. Sienkiewicza № 14 m. 3.
POWRÓCIŁ I PRZYJMUJE
Od g. 8—9 rano i od 4—7 popołudniu w niedziele i święta od 11 do 1 po. 1488

Dr. M. KANEL Skór.
Special. od chorób wenerycznych skórnych i moczopłciowych
(niemoc płciowa).
Przyjmuje od godz. 8.— 10 r. i 5-7 wiecz., kobiet i dzieci 4-5 pp. ulica Sienkiewicza 37. osobne wejście.

Dr. S. Kracowski
Choroby wewnętrzne, kobiece i akuszerja.
przyjmuje od g. 10-12 i od 4-7.
BIAŁYSTOK, Lipowa 17. 1431

Dr. ZAWADIE GABINET RENTGENA
Choroby żołądka i jelit
powróci i zamieszka przy ul. Lipowa Nr. 1.
od godz. 10 — 1 pp. i od 4 — 6 wieczór. 1479

Lekarz-dentysta **P. P. Cichoński**
Pałacowa 4, tel. 19.
Leczenie, plombowanie, złote i kauczukowe dostawki. 1440

Dr. D. Kanel
choroby oczu
powróciła i wznowiła przyjęcia chorych,
ul. Sienkiewicza 37. II piętro 1436

Dr. NEUMARK Skór.
b. ord. Piotrogrodzkiego Alafuzjowskiego szpitala wenerycznego. Choroby weneryczne, skórne i moczo-płciowe (606-914) od 10-12 i od 5-8 popołudn. ul. Kilińskiego 11 (ul. Niemiecka) w Białymstoku.

Dr. M. Kacnelson
Choroby weneryczno-skórne.
Białystok, ul. Kilińskiego Nr. 8, telefon Nr. 243,
Przyjmuje od godz. 9—1 i od 4—7. 1432

Reklama jest dźwignią przemysłu.

Dr. SZACKI
Choroby uszu, gardła i nosa specjalność się na ul. Sienkiewicza (róg Jurowieckiej)
przyjmuje 9-1 i 4-7. 1439

Dr. Leon Kryński
Spec. choroby dróg moczowych, weneryczne i skórne. Oświetlenie cewki i pęcherza.
Przyjmuje od godz. 9— i 5—7. 1435
Białystok, ul. Lipowa 5.

Dr. Gurwicz
Specjalność choroby skórne weneryczne, moczopłciowe. Leczenie promieniami Rentgena.
Przyjmuje od godz. 10—1 i 4—
BIAŁYSTOK, ul Lipowa 17.

Ogłoszenia drobne.

Zgubiono książkę wojskową, wyd. przez Kom. Kontrolne w m. Zabłudowie na imię Franciszka Rogowskiego (rocz. 1895), zam. we wsi Skrzybicze pow. Białostockiego gm. Zabłudowskiej 1436

Bakalji, rybak, i lodziarnia poszukuje posady lub dzierżawy, ponadto bez pensji za procent. Wiadomość w redakcji. 1457

Zgubiono dowód osobisty wyd. przez Starostwo Białostockie na imię Arnolda Łuńskiego zam. przy ul. Krakowskiej Nr. 1. 1458

Samodzielny buchalter bilansista z wyższem handlowem wykształceniem poszukuje odpowiedniej posady. Zgłoszenie pod Buchalter. 1462

Zgubiono tymczasową kartę demobilizacyjną wydaną w m. Jarosławiu przez 3-p.p. na imię Fajwel Szlaski (rocz. 1901), zam. przy ul. Szpitalnej Nr. 3. 1461

Sprzedaję parę pięknych koni wyjazdowych. Handlerze wykluczeni. Wiadomość: ulica Jurowiecka 28. 1466

Bezdzietne małżeństwo poszukuje umeblowanego pokoju z kuchnią. Zgłoszenie do Red. „Dzienn. Biał." pod pokój. 1469

Dwaj geometrzy z wykształceniem szkoły mierniczej z praktyką poszukują posady. Oferta m. Łuck z. Wołyńskiej poste restante Dilsona. 1467

„APOLLO"
Fenomenalny program.
Początek o godz.
6, 8 i 10 wiecz.

!! FILM NAD FILMY !! Najwybitniejszy obraz produkcji niemieckiej ostatnich lat !! OLŚNIEWAJĄCE ARCYDZIEŁO !!

FAWORYT KRÓLOWEJ
Monumentalny dramat w 8-iu aktach, odsłaniający tajemnice dworskie i intrygi kurtyzany
HANNA RALPH i KAJZER TITZ w rolach głównych.
DEMON i WŁADCA UKORONOWANEJ KOBIETY

Kino **„MODERN"**
DZIŚ
Konkursowy szlagier
KASA: 5 w. POCZĄTEK: 6[30] w.
Ostatni seans: 10[15] wiecz.

HRABIANKA ŻEBRACZKA
czyli z TAJEMNIC WIELKIEGO MIASTA
Współczesny dramat życiowy w 7 aktach.
wyczarowana i wymarzona ubostwiana i piękna **LEE PARRY** w roli kobiety zbłąkanej na manowcach miłości.
Nadzwyczajnie bogata i ciekawa treść.
Szczyt pomysłowości, gry i wystawy

RUSAŁKA PODMASKĄ
DZIŚ Niebywały Amerykański Szlagier
z cyklu **Zdobywcy Zachodu**
dramat amerykański w 6 częśc.
w roli głównej ART — ACORD znany z obrazu „LIGA BIAŁEGO PAJĄKA".

PRENUMERATA: — 250.000. OGŁOSZENIA: za 1 wiersz milimetrowy, lub jego miejsce na 4-ej stronie 6000 mk. W tekście 10.000 mrk. Drobne ogłosz. (petit) za wyraz 5000 mk. Ogłoszenia w numerach świątecznych o 25 proc. drożej. Na zasadzie uchwał Zjazdu i Prasy Prowincjonalnej wszystkie komunikaty instytucji prywatnych i społecznych w kronice podlegają opłacie.

Wydawca i Red. Józef Ujejski. Drukarnia Zrzeszenia Samorządów w Białymstoku, Warszawska 83